

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

23 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nicolae Gordilă și Elena Covalenco,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Elena Bogdan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 mai 2013, în cauza penală în privința lui,

Bîcicov Nicolae Alexandru, născut la 23 aprilie 1978, originar din Federația Rusia, domiciliat s. Balatina r-l Glodeni.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Examinat în prima instanță: 11.07.2012-08.02. 2013*
2. *Examinat în instanța de apel: 22.03.2013-15.05.2013*
3. *Examinat în instanța de recurs: 03.09.2013-23.10.2013*

1. Prin sentința Judecătoriei Telenești din 08 februarie 2013, Bîcicov N.A., a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, la 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

A fost încasat din contul lui Bîcicov N.A. în beneficiul lui Bîcicov Lilia și Bîcicov Nicoleta prejudiciul moral în sumă de 3 000 lei, și respectiv 2 000 lei.

În rest acțiunea civilă înaintată de Bîcicov Lilia, a fost lăsată pentru examinare în ordinea procedurii civile.

2. Potrivit sentinței, s-a stabilit că, la 13 iunie 2012, în jurul orei 00.40, Bîcicov N.A., avînd intenția de a aplica violența fizică în privința unui membru al familiei, în gospodăria unde locuia, din or. Telenești, str. Ion Vodă 17 ap. 13, sub pretextul conflictelor familiare cu soția sa, Bîcicov L., a manifestat violența fizică în privința acesteia, exprimată prin lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului, cauzându-i vătămări corporale neînsemnate și totodată în momentul agresiunii fizice, soția Bîcicov L. fiind cu fiica minoră, Bîcicov Nicoleta, a.n. 2007, în brațe, căreia i-au fost cauzate suferințe fizice și psihice, cu vătămări corporale neînsemnate.

Astfel, acțiunile lui Bîcicov N.A. au fost încadrate în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod Penal - violență în familie, adică acțiuni intenționate, manifestate fizic sau verbal, comise de un membru al familiei asupra altui membru al familiei, care au provocat suferință fizică sau psihică, ori prejudiciu material sau moral, săvîrșite asupra mai multor membri ai familiei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Bîcicov N.A., să fie condamnat în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, la 5 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului procurorul a invocat că, la stabilirea pedepsei instanța de judecată nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, iar pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 mai 2013 a fost respins ca nefondat apelul procurorului și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel, a ajuns la concluzia, că instanța de fond corect a dispus încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal.

Referitor la cerințele apelantului privind stabilirea lui Bîcicov N.A., a pedepsei mai aspre, instanța de apel, a reținut neargumentarea obiectivă în acest sens, or singurul argument invocat privind traumele psihologice suportate de către victimele violenței în familie, este insuficient pentru a dispune condamnarea inculpatului la pedeapsa închisorii, în timp ce la caz sunt un șir de circumstanțe, ce-i atenuază răspunderea penală.

Instanța de apel a considerat că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de fond a dat deplină eficiență dispozițiilor art. 61 și 75 Cod penal, ce se referă la scopul pedepsei penale, de restabilire a echității sociale și corijare a celui vinovat, întru prevenirea săvârșirii de către el a altor fapte penale; precum și celor ce determină criteriile generale de individualizare a pedepsei penale cum sunt gravitatea și caracterul prejudiciabil a faptei săvârșite de inculpat, cât și personalitatea lui caracterizată pozitiv de la locul de trai. La fel, instanța de fond a ținut cont și de lipsa altor condamnări, recunoașterea vinovăției și căința sinceră. Toate acestea împrejurări ale cauzei, just au determinat prima instanță, la aplicarea în privința lui Bîcicov N.A. a pedepsei muncii neremunerate în folosul comunității, aceasta fiind una utilă și benefică pentru executare, perioada aflării lui în detenție provizorie pe termen de 7 luni, fiindu-i o bună învățătură pentru conștientizarea faptei săvârșite și a urmărilor survenite.

În cadrul judecării cauzei penale în ordine de apel, procurorul nu a invocat, alte circumstanțe a cauzei, decât cele stabilite de către instanța de fond prin sentință, care ar afecta legalitatea verdictului contestat, chiar și în latura stabilirii pedepsei penale, iar argumentul invocat referitor la blândețea pedepsei fiind unul declarativ, fapt pentru care apelul declarat a fost respins, ca fiind nefondat.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care solicită în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, casarea acesteia cu remiterea cauzei la o nouă rejudecare.

În motivarea recursului invocă faptul că, sancțiunea stabilită inculpatului, este o pedeapsă inequitabilă reieșind din circumstanțele cauzei, unde s-a atentat la valorile sociale cum ar fi, sănătatea și integritatea fizică a persoanei, regulile sociale și morale

de conviețuire, buna cuviință și liniștea în societate, infracțiunea a fost comisă pe timp de noapte, făptuitorul a acționat în scopul manifestării bravurii de beție, demonstrării brutale și fățișe a puterii față de victime, înjosirea și intimidarea lor, ne luînd în considerație faptul că, Bîcicov L. era însărcinată, iar Bîcicov N. este minoră, a recunoscut parțial vina, nu a recuperat prejudicial cauzat prin acțiunile sale infracționale. Consideră, că pedeapsa stabilită nu-și va atinge scopul.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Avînd ca reper, dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Deși din textul recursului, procurorul a indicat ca temei de casare pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede anume: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde cu dispozitivul pronunțat după deliberare. Astfel instanța de recurs atestă că, acest alineat conține 5 temeiuri care pot fi invocate în recurs, însă recurentul nu a concretizat care din aceste temeiuri le pune la baza cererii înaintate și prin ce se confirmă aceste temeiuri.

În acest context, Colegiul penal constată că, instanța de apel a respectat prevederile art. art. 414 - 418 Cod de procedură penală, în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, motivîndu-și soluția, care nu contrazice cu dispozitivul hotărârii sale, fiind expusă clar.

Cu referire la cele invocate de recurent în sensul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond și apel în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, se reține următoarele.

Sub aspectul enunțat, Colegiul constată că, recurentul nu este de acord cu pedeapsa stabilită inculpatului, care se consideră a fi prea blîndă, pentru fapta săvîrșită.

În acest sens, instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Instanței de recurs consideră că, argumentele invocate de procuror și reproduse în pct. 6 din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele de judecată au apreciat circumstanțele cauzei la stabilirea categoriei pedepsei.

Pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane. Or, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Prin urmare, Colegiul menționează că, reieșind din criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, instanța de judecată îi stabilește persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile generale a Părții generale a acestuia.

Din decizia instanței de apel se constată că, la stabilirea și aplicarea pedepsei, instanța a avut în vedere scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 61, 75 Cod penal, ținând cont de caracteristica pozitivă de la locul de trai a lui Bîcicov N.A., de lipsa altor condamnări, recunoașterea vinovăției și căința sinceră, iar perioada aflării acestuia în detenție preventivă, i-a fost suficientă pentru a concluziona și conștientiza asupra faptei comise și urmările ce au avut loc.

Reieșind din categoriile de pedepse aplicate persoanelor fizice, prevăzute de art. 62 Cod penal, pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității în sistemul de clasificare a pedepselor, nu este printre cele mai ușoare.

Instanța de recurs remarcă că, potrivit sancțiunii art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, care prevede pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 până la 240 ore sau cu închisoare până la 5 ani, or, inculpatului i-a fost aplicat maximul de ore prevăzut cu muncă neremunerată în folosul comunității, reținând și acel fapt că acesta s-a aflat sub arest preventiv timp de 7 luni.

Având în vedere conglomeratul de împrejurări, Colegiul penal conchide că, pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității, aplicată inculpatului, a fost stabilită corespunzător gravității faptei și personalității autorului, în raport cu pericolul social concret al faptei săvârșite și atitudinea procesuală a inculpatului. Din această perspectivă, corect au apreciat instanțele de fond și apel, că inculpatul poate fi reeducat fără să execute pedeapsa cu închisoare.

În consecință, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea

acestui și pericolul social al infracțiunii săvârșite, impunându-se inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. art. 431, 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Elena Bogdan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 mai 2013, în cauza penală în privința lui **Bîcicov Nicolae Alexandru**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 06 noiembrie 2013.

Președinte:

Petru Ursache

Judecători:

Nicolae Gordilă

Elena Covalenco

Președinte: (semnătură)

Judecători: (semnătură)

(semnătură)

Petru Ursache

Nicolae Gordilă

Elena Covalenco

Copia corespunde originalului

Judecător:

Nicolae Gordilă